

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/36/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014200841
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200841.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Sone Langovej v právnej veci žalobcu: Bc. W. N., bytom J., zastúpený: JUDr. Ján Holota, advokát, so sídlom Komenského 2791/35, Snina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100305/1/72243/2014/5292 zo dňa 7. februára 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/52/2014-61 zo dňa 18. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/52/2014-61 zo dňa 18. novembra 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100305/1/72243/2014/5292 zo dňa 7. februára 2014, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 9710401/5/4918291/2013/Kir zo dňa 04.11.2013, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2008, určenej podľa pomôcok podľa § 48 ods. 1 písm. d) daňového poriadku v sume 42.487,95 €.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správca dane zaslal dňa 02. 05. 2012 žalobcovi oznámenie o výkone daňovej kontroly dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2008, ktoré žalobca prevzal dňa 15. 05. 2012. Daňová kontrola mala začať 31. 05. 2012. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 16. 05. 2012 žalobca oznámil správcovi dane, že sa nemôže zúčastniť začatia

daňovej kontroly v určenom termíne, pretože bude mimo územia Slovenskej republiky a najbližší termín, kedy sa bude nachádzať na Slovensku je 02. 08. 2012. S poukazom na ustanovenie § 46 ods. 1 daňového poriadku začala daňová kontrola dňa 22. 06. 2012. Žalobca uviedol, že nemá k dispozícii účtovné doklady, pretože sa nachádzajú u účtovníčky, ktorá je dlhodobo práceneschopná a doklady mu nechce predložiť. Uviedol tiež, že daňová kontrola bude začatá z dôvodu podaného dodatočného daňového priznania, ktoré nepodával. O okolnosti, že bolo podané dodatočné daňové priznanie sa dozvedel až v decembri 2011, na základe ústneho pojednávania u správcu dane, pričom záležitosť odstúpil na riešenie orgánom činným v trestnom konaní. Výzvy správcu dane o predloženie dokladov k daňovej kontrole zo dňa 03. 09. 2012, 16. 10. 2012, 29. 11. 2012 ani oznámenie o určení dane podľa pomôcok zo dňa 17. 1. 2013 si žalobca neprevzal.

Námietku žalobcu, že v čase vykonávania kontroly sa zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky vyhodnotil súd ako neopodstatnenú, pretože v spise sa nenachádza žiaden doklad preukazujúci uvedenú skutočnosť, resp. nebol predložený doklad, ktorým by správcovi dane žalobca oznámil inú adresu mimo územia Slovenskej republiky, na ktorú mu správca dane mal písomnosti doručovať.

Súd ďalej uviedol, že žalobca nevyužil možnosť dať sa zastupovať zástupcom, ktorého si zvolil v čase výkonu daňovej kontroly, túto možnosť využil až 06.02. 2013, kedy doručil správcovi dane plnomocenstvo pre svojho zástupcu. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd námietku žalobcu, že nemal k dispozícii daňové doklady, ktoré mu zadržovala jeho účtovníčka, a že tieto obdržal až dňa 31. 10. 2013. O tom, kto zadržáva účtovné doklady vedel žalobca už v čase začatia daňovej kontroly, keď dňa 16. 05. 2012 správcovi dane oznámil, že doklady v priebehu kontroly predloží. Oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu účtovníčkou z dôvodu nepredloženia daňových dokladov, adresované Okresnej prokuratúre v Humennom zo dňa 16. 07. 2013 predložil žalobca až po ukončení určenia dane podľa pomôcok (24. 5. 2013). Námietku žalobcu, že správca dane mal použiť účtovné doklady predložené dňa 04. 11. 2013 ako pomôcky, pričom mal zohľadniť aj údaje, ktoré pre neho prinášajú výhody, nepovažoval krajský súd za dôvodnú. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že aj v prípade dodatočne predložených účtovných dokladov správca dane môže podľa § 48 ods. 4 daňového poriadku tieto použiť ako pomôcky, nie je však tieto doklady povinný použiť. Zohľadnenie dodatočne predložených dokladov nemožno chápať ako prihliadnutie na okolnosť, z ktorej vyplýva pre daňový subjekt výhoda, ktorá ani nebola uplatnená, tak ako to vykladá žalobca. Doklady boli predložené správcovi dane až po ukončení určenia dane podľa pomôcok dňa 04. 11. 2013, pričom je nesporné, že protokol o určení dane podľa pomôcok, spolu s výzvou na vyjadrenie sa k protokolu, bol doručený zástupcovi žalobcu dňa 24. 05. 2013. Uvedeným dňom bolo ukončené určenie dane podľa pomôcok a na účtovné doklady a iné doklady správcu dane môže prihliadať a využiť ich ako pomôcku iba v priebehu určenia dane.

Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, ako aj správcu dane boli vydané v súlade so zákonom, daňové orgány sa riadne vysporiadali s námietkami žalobcu, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalobca v zákonom určenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že toto považuje za arbitrárne, nezohľadňujúce ducha a literu zákona. Žalobca nemal v žiadnom prípade zámer vyhýbať sa plneniu daňovej povinnosti, táto by však mala byť stanovená na základe predložených účtovných dokladov a pre určenie výšky dane by mali byť zohľadnené nielen príjmy žalobcu, ale aj výdavky, ktoré mu v súvislosti s podnikaním vznikli. Nie vlastnou vinou nemohol správcovi dane predložiť potrebné doklady, toto bolo z dôvodu konania poverenej ekonómky, ktorá mu viedla účtovníctvo. V danom prípade zostala nepovšimnutá okolnosť a tvrdenie žalobcu, že on osobne nepodával daňové priznanie za predmetné daňové obdobie, ale podávala ho jeho ekonómka. Žalobca sa zdržiaval na území Veľkej Británie, a preto nebol informovaný o postupe a krokoch správcu dane. Žalobca oznámil adresu svojho pobytu mimo územia Slovenskej republiky príslušnej pracovníčke daňového úradu pri osobnej návšteve dňa 16. 05. 2012, ktorú podrobne informoval o svojom pobyte a žiadal o zasielanie písomností na adresu vo Veľkej Británii.

Podľa jeho názoru, potvrdením rozhodnutia správneho orgánu by mohlo dôjsť k porušeniu práv žalobcu, k rozporu so zásadami daňového konania, resp. k tvrdosti zákona.

Žalobca je ochotný splniť svoju daňovú povinnosť, avšak v takej výške, ktorá zohľadňuje ním vynaložené výdavky.

Na základe uvedených dôvodov žiadal odvolací súd, aby rozsudok Krajského súdu zmenil v súlade s petitom uvedeným v žalobe.

III.

Žalovaný vo spojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 12. 5. 2016 uviedol, že odvolacie dôvody žalobcu sú totožné s námietkami uvedenými v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu a žalobe, s ktorými sa podrobne vysporiadal.

Žalobca sa riadne a včas dozvedel o termíne začatia daňovej kontroly, pričom na ústnom pojednávaní dňa 16. 05. 2012 bol osobne dohodnutý termín začatia daňovej kontroly na deň 22. 06. 2012. Daňový subjekt na ústnom pojednávaní neuviedol správcovi žiadnu adresu mimo územia Slovenskej republiky a nepožiadal správcu dane ani o doručovanie písomností na inú adresu. Žalobca nevyužil možnosť nechať sa zastupovať počas výkonu daňovej kontroly zástupcom a túto možnosť využil až dňa 06. 02. 2013. Nepreberanie písomností správcu dane preto nie je možné hodnotiť ináč, ako úmyselné marenie výkonu daňovej kontroly zo strany žalobcu. Žalobca v priebehu daňovej kontroly ani v priebehu určovania dane podľa pomôcok nepredložil dôkazný prostriedok, ktorý by preukazoval, že účtovné doklady mu zadržáva osoba, ktorá pre neho vykonávala účtovnícke práce. Daňovník mal plných 8 mesiacov časového priestoru na predloženie účtovných dokladov za rok 2008 a ak je pravdou, že jeho ekonómka zadržávala účtovné doklady a odmietla mu ich vydať, mal daňovník dostatok časového priestoru na podanie trestného oznámenia.

Žalobca neprejavil žiaden záujem, aby správca dane vykonal kontrolu dokladov, neposkytol správcovi dane žiadnu súčinnosť a trestné oznámenie nepodal ani v čase do vyhotovenia protokolu o určení dane podľa pomôcok, ale až 2 mesiace po ukončení určovania dane podľa pomôcok. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 24 ods. 1 písm. a) daňového poriadku, ktoré definuje povinnosti daňového subjektu. Tým, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť a nepredložil príslušné účtovné doklady, neumožnil správcovi dane vykonať daňovú kontrolu a správca dane oprávnene pristúpil k určení dane podľa pomôcok, podľa § 48 ods. 1 písm. b) daňového poriadku. Doklady, ktoré boli predložené správcovi dane až dňa 04. 11. 2013 nemohli byť použité ako pomôcky pri určovaní dane podľa pomôcok, čo priamo vyplýva zo znenia ustanovenia § 48 ods. 4 daňového poriadku.

Na základe uvedených dôvodov žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Nie je preto úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím.

Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležite odôvodní, niet dôvodu, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Podľa ust. § 24 ods. 1 a 2 daňového poriadku v účinnom znení, daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,

- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa ust. § 44 ods. 1 daňového poriadku, daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie jej účelu.

Podľa ust. § 48 ods. 1 až 5 daňového poriadku, správca dane zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ak daňový subjekt

- a) nepodá daňové priznanie ani na výzvu správcu dane,
- b) nesplní povinnosť v lehote určenej správcom dane vo výzve na odstránenie nedostatkov daňového priznania a správca dane nezačal daňovú kontrolu,
- c) nesplní pri preukazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho nemožno daň správne zistiť, alebo
- d) neumožní vykonať daňovú kontrolu; to neplatí, ak ide o daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 2.

Správca dane oznámi daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, ak nastanú skutočnosti uvedené v odseku 1, pričom dňom začatia určovania dane podľa pomôcok je deň uvedený v oznámení. Určovanie dane podľa pomôcok vykoná správca dane, ktorý doručil daňovému subjektu oznámenie podľa prvej vety.

Správca dane je pri určení dane oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom. Pomôckami môžu byť najmä listiny, daňové priznania, výpisy z verejných zoznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky, výpovede objasňujúce skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení, výpisy z účtov vedených v bankách a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu, alebo podobných daňových subjektov.

Ak daňový subjekt v priebehu určenia dane správcom dane podľa pomôcok predloží účtovné doklady a iné doklady, správca dane ich môže využiť ako pomôcky. Na prevzatie a vrátenie zapožičaných dokladov sa primerane vzťahuje § 46 ods. 6 a 7.

Pri určení dane podľa pomôcok je správca dane povinný prihliadnuť tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené.

Podľa § 49 ods. 1 až 3 daňového poriadku, o určení dane podľa pomôcok správca dane vyhotoví protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorý doručí daňovému subjektu spolu s výzvou na vyjadrenie. Na obsah tohto protokolu sa primerane vzťahuje § 47. Súčasťou protokolu o určení dane podľa pomôcok je aj súpis pomôcok, na základe ktorých správca dane určil daň.

Daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť len k dodržaniu zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane a k dodržaniu postupu podľa § 48 ods. 5 najneskôr do 15 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy správcu dane na vyjadrenie sa k protokolu o určení dane podľa pomôcok. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Určenie dane podľa pomôcok je ukončené dňom doručenia protokolu o určení dane podľa pomôcok podľa odseku 1.

Preskúmaním obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil skutkový stav tak, ako bol zistený a

popísaný súdom prvého stupňa. Z obsahu zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 16. 05. 2012 odvolací súd zistil, že na základe obdržaného oznámenia o výkone daňovej kontroly dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2008 sa do sídla správcu dane dostavil žalobca, s ktorým bol dohodnutý termín začatia daňovej kontroly na deň 22. 06. 2012. Žalobca uviedol, že nemá k dispozícii účtovné doklady, tieto sa nachádzajú u účtovníčky, ktorá mu ich odmieta predložiť. Žalobca uviedol, že si je vedomý toho, že daňová kontrola bude začatá z dôvodu dodatočného daňového priznania, ktoré nepodával. O tejto skutočnosti sa dozvedel až v decembri 2011 na ústnom pojednávaní. Na uvedenom pojednávaní v roku 2011 sa dozvedel o skutočnostiach, ktoré ho viedli k tomu, že celú záležitosť odstúpil na riešenie orgánom činným v trestnom konaní a uvedené skutočnosti preukáže v priebehu daňovej kontroly.

Odvolací súd ďalej z obsahu spisu zistil, že žalobca nepoprel, že by osobe, ktorú poveril vedením účtovníctva, zakázal vykonávať úkony súvisiace s vedením účtovníctva t. j. podávať za daňovníka daňové priznanie. Daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby obsiahnuté v administratívnom spise spĺňa všetky zákonom vyžadované náležitosti a sú podpísané zodpovednou osobou. Žalobca vlastnoručne podpísal zápisnicu o ústnom pojednávaní zo dňa 16. 05. 2012, čím zároveň potvrdil oboznámenie sa s obsahom zápisu a teda tvrdenie, že počas tohto pojednávania žiadal o doručovanie písomností na adresu mimo územie Slovenskej republiky, nepreukázal.

V priebehu výkonu daňovej kontroly žalobca napriek tvrdeniam o predložení dokladov a iniciovaní trestného konania voči účtovníčke, žiaden dôkaz v tomto smere nepredložil.

Na základe uvedených dôvodov správca dane pristúpil k určovaniu dane podľa pomôcok, o čom žalobcu informoval podaním zo dňa 17. 01. 2013.

Dňa 13. 05. 2013 bol vyhotovený protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorý bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 24. 05. 2013 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole o určení dane podľa pomôcok.

Žalobca podal vyjadrenie k protokolu po uplynutí lehoty, ktorú správca dane určil na predloženie písomného vyjadrenia s poučením, že zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Až s odstupom času, podaním zo dňa 12. 08. 2013 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil správcovi dane, že daňové priznanie zo dňa 18. 03. 2009 a zo dňa 28. 05. 2009 podala neznáma osoba, na základe čoho podal trestné oznámenie na Okresnú prokuratúru v Humennom. Správca dane oznámil žalobcovi termín prerokovania pripomienok k protokolu na deň 28. 10. 2013, čím vyhovel žiadosti zástupcu žalobcu, ktorý uviedol, že v tento deň mal byť žalobca prítomný na území Slovenskej republiky. Žalobca ani jeho právny zástupca sa ústneho pojednávania nariadeného za účelom prerokovania protokolu nezúčastnili.

Za účelom predloženia dokladov za zdaňovacie obdobie roku 2008 sa žalobca dostavil na Daňový úrad Prešov dňa 04. 11. 2013.

Dňa 04. 11. 2013 správca dane vydal rozhodnutie, ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie v roku 2008 vo výške 42 487, 95 €. Pri určovaní výšky dane vychádzal správca dane z daňového priznania, v ktorom bol uvedený základ dane vo výške 6 736 804 Sk, z čoho daň vo výške 19% predstavuje 1 279 992 Sk (42.487, 95 €). Dopytom na sociálnu poisťovňu správca dane zistil, že za kontrolované obdobie nezaplatil žalobca ako samostatne zárobkovo činná osoba žiadne poisťné. Žalobca v rámci výkonu daňovej kontroly nepredložil žiadne doklady, ktorými by preukázal výdavky, na základe ktorých by mohlo dôjsť k zníženiu základu podľa § 11 ods. 2 daňového poriadku.

V spise predloženom žalovaným sa nenachádzajú žiadne doklady, ktorými by žalobca správcovi dane preukazoval vyvinutie úsilia na zabezpečenie daňových dokladov od svojej účtovníčky.

Z príloh podanej žaloby odvolací súd zistil, že žalobca podal trestné oznámenie na daňový subjekt

FESTA Group s. r.o., Humenné pre trestný čin podvodu z dôvodu, že do účtovníctva uvedeného subjektu bolo zahrnutých najmenej 8 fiktívnych faktúr vystavených žalobcom.

Dňa 13. 08. 2013 bolo Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Humennom doručené trestné oznámenie žalobcu pre podozrenie zo spáchania trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie účtovníčkou, ktorá vykonávala pre žalobcu účtovnícke práce a vypracovala daňové priznanie za rok 2008. Trestné oznámenie žalobcu bolo odmietnuté. Z obsahu rozhodnutia vyplýva, že vo veci bola vypočítaná účtovníčka žalobcu ktorá uviedla, že nie je pravdou, že by sa zatajovala alebo nedvíhala žalobcovi telefón. Uviedla, že niektoré doklady z účtovníctva si žalobca vzal s tým, že musí niečo dokladovať na úradoch. Dňa 23. 08. 2013 policajtom uviedla, že nemá najmenší problém vydať doklady žalobcu.

Žalobca okrem uvedeného nepredložil žiadne dôkazné prostriedky, ktorými by preukazoval vyvinutie iniciatívy za účelom prevzatia účtovných dokladov a ich predloženia správcovi dane v období výkonu daňovej kontroly.

Žalobca po tom, ako bol informovaný o začatí daňovej kontroly dňom 22. 06. 2012, počas jej priebehu, ani po doručovaní v oznámenia o určení dane podľa pomôcok ani do vyhotovenia protokolu o určení dane podľa pomôcok zo dňa 13. 05. 2013 so správcom dane riadne nespôlupracoval, nesplnil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá zákon, a preto sa nemôže dovoliavať tvrdosti zákona, porušenia svojich práv a rozporu v postupe daňových orgánov s daňovými predpismi.

Z obsahu spisu je tak isto zrejmé, že konanie o určení dane podľa pomôcok bolo ukončené dňom doručenia protokolu o určení dane podľa pomôcok, ktoré bolo v tomto prípade ukončené dňa 24. 05. 2013. Správca dane teda postupoval v súlade so zákonom, ak na doklady predložené po ukončení daného konania neprihliadal.

Možno sa preto stotožniť s právnym názorom krajského súdu, že žaloba nebola dôvodná, pretože žalovaný sa v rámci žalobou napadnutého odvolacieho správneho konania riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie odôvodnil logickým zhodnotením skutkového stavu vo vzťahu k dôkazným prostriedkom, ktoré mal k dispozícii a ako i postupu prvostupňového správneho orgánu s prihliadnutím na relevantné hmotnoprávne a procesné ustanovenia daňových predpisov.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Zároveň možno konštatovať, že odvolací súd v konaní nezistil také vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.